

universitetsår, og hvordan i alverden skal en udenlandsk studerende have en jordisk chance for at finde et sted at bo gennem det administrative system med ventelister for at komme frem til en midlertidig bolig? Derfor er lokalanvisning for udenlandske studerende til ungdomsboliger og kollegier m.v. nok en nødvendighed.

De øvrige dele af lovforslaget indeholder nogle praktiske tiltag, som kan lette de praktiske problemer, f.eks. i forbindelse med byfornyelse osv.

CD vil arbejde positivt for boligministerens forslag i udvalget.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal først og fremmest takke for de tilkendegivelser, der er kommet her i dag, og som jo viser en solid opbakning til lovforslaget som sådant.

Jeg finder dog anledning til at tage mit udgangspunkt i nogle af de bemærkninger, som hr. Hans Peter Baadsgaard kom med, nemlig bemærkningerne om, hvordan det ser ud med regeringens Byudvalgs arbejde, for fru Gitte Seeberg og andre havde nogle betragtninger om, at det her jo ikke løser problemerne.

Det har regeringen heller aldrig sagt, men det er et delelement i løsningen af nogle af de problemer, og derfor vil jeg gerne sige, at regeringen har to strategier for Byudvalget:

Den ene strategi er velkendt, og det er den, som hr. Hans Peter Baadsgaard nævnte, nemlig omprioritering, beboerrådgivning og andre tiltag, og den anden er faktisk den fra Københavns Kommune og visse andre kommuner – det er ikke kun Københavns Kommune – som fru Inger Marie Bruun-Vierø var inde på, nemlig nogle mere fleksible instrumenter, hvorved man kan tilgodese forskellige befolkningsgrupper, således at man også får mulighed for at få en bedre beboersammensætning,

Og det er en dobbelt strategi, hvor den ene del selvfølgelig går ud på det, som vi alle sammen kender fra en lang række borgmestre landet over, og som også har været nævnt her i dag: at man ønsker at tiltrække ressourcestærke beboere – det er vi alle sammen enige i; det kan vi ikke være uenige i – men hvor skal de resourcesvage så bo henne, spørger jeg.

Og derfor er det rigtigt, som hr. Hans Peter Baadsgaard også siger, nemlig at den anden del af strategien er at gøre de resourcesvage mere ressourcestærke, så de kan løfte flere opgaver.

Så er det en helhed, og så er det ikke udtryk for naivitet, så er det udtryk for en helhed i en strategi, der har to parallelle forløb.

Og for at Folketinget selvfølgelig også kan gøre sig bekendt med den strategi og med de tiltag, der har været – altså en form for status, men også for at man kan se fremad – har jeg givet tilsagn om at komme med en redegørelse, som kan give anledning til den langt bredere debat, der faktisk er brug for, og hvor dette lovforslag er en del af hele strategien.

Og jeg er selvfølgelig også indstillet på, at vi skal se på det fremtidige arbejde, og jeg kan allerede her i dag tilkendegive, at de resultater, vi er ved at få ind, viser, at dér, hvor der er gjort en massiv boligsocial indsats, kan vi se af ventelisterne, at antallet af fraflytninger er faldet, og det vil sige, at man har vendt udviklingen, og det er det, der er det afgørende, når vi skal se på helheden i vores politik.

Fru Jonna Grønver og fru Gitte Seeberg var inde på at tale om kludetæpper og den slags, og det må være noget, som de kommet ind på på grund af årstiden, for det er jo ofte sådan, at man hækler et lille slumretæppe til vinteren. Men dér vil jeg sige til både fru Gitte Seeberg og fru Jonna Grønver, at det her er ikke et kludetæppe, det er patchwork, og det er noget helt andet, for i patchwork er de enkelte elementer jo føjet sammen i en smuk helhed, og derfor skal vi se på det som et patchworkarbejde, som der skal arbejdes videre med.

Og jeg forstår godt, at fru Jonna Grønver pegede på det med bofællesskaber, for det er vi faktisk meget optaget af, og man vil kunne konstatere, at der i lovforslaget er peget på, at man kan lave forsøg med bofællesskaber i almene boliger, og det har jo sin ganske klare begrundelse i, at hvis man opretter et bofællesskab, må beboerne i bofællesskabet også have en væsentlig medindflydelse på, hvem der skal bo der, også når en af de hidtidige beboere falder væk.

Og derfor har jeg faktisk bedt Ældreboligrådet om at komme med et oplæg til, hvordan bofællesskaber skal være fremover, for den nugældende lov er ikke god nok; den er for restriktiv, og så er der ingen grund til at forlænge en forsøgsperiode, som ikke fungerer. Dér skal vi helt til bunds i, hvad er det for nogle tanker, vi gør os, og hvordan de skal udmøntes i de botilbud, som vi gerne vil give ikke kun ældre, men også andre beboergrupper, som ønsker den boform. Og derfor er det min hensigt, efter at der har været en konference, som Ældrebolig-